

Лекарство исцеляет тело, а книга - душу

libr.knmu.edu.ua

Библио ТЕРАПЕВТ

Издается с 1 октября 2014 года

№ 6(33)
2017
(июнь)

Электронный бюллетень Научной библиотеки

Харьковского национального медицинского университета

Читайте в номере:

**Библиотечная
сокровищница...:**

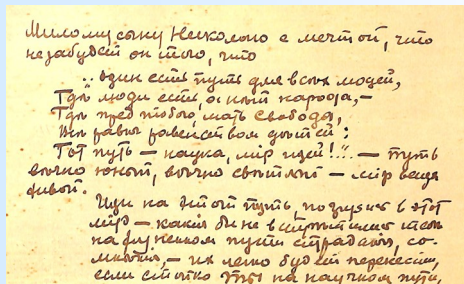
Послание сыну

**До Дня медичного
працівника:**

Aliis inserviando consumidor

Чтение со вкусом:

Люди в белых халатах

С. 2-3

С. 4

С. 6

Содержание

Библиотечная сокровищница:
по страницам редких и ценных изданий

«Послание сыну» О. Борисова.....С. 2-3

До Дня медичного працівника

«Aliis inserviando consumidor» К. Дегтяр.....С. 4

«Медикам посвящается».....С. 5

Чтение со вкусом

«Люди в белых халатах» И. Киричок.....С. 6

Аскорбинка для души

«Работа врача» О. Сохарь, Д. Ивашова.....С. 7

Вдохновение

Лирика студентов-медиков.....С. 8

Фундатори

«Батько психоаналізу» М. Заговора.....С. 9

Хроника месяца

Памятные даты, конференции, выставки.....С. 10-12

Фундатори

Батько психоаналізу

С. 9

Хроника месяца

С. 10-12

Напутствие медикам-выпускникам

«...и кто бы, где бы вас о главном не спросил –
ответ: «Достоинно жить – важнее нет задачи!..»

В. Котовский

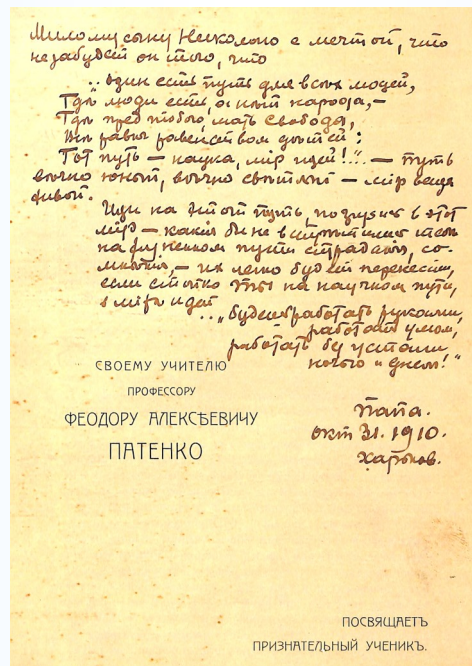
ПОСЛАНИЕ СЫНУ

Тема прошлого всегда будоражит. Спустя продолжительное время кто-то пытается пристально разглядеть и понять его, рассматривая следы прошлого в афишах, архитектуре, винтажных фотографиях, детских или елочных игрушках, книгах... Нам показалось любопытным посмотреть на прошлое столетие через дарственные надписи (*инскрипты*) в книгах. Что же писали, чего желали люди друг другу, даря ту или иную книгу? Ведь такие надписи представляют несомненный интерес, прежде всего для истории отдельно взятой библиотеки. Надписи с посвящением помогают проследить общественные и личные связи литераторов, учёных, деятелей искусства, раскрывают характер отношений между самыми различными представителями того или иного поколения, рассказывают о различных событиях их личной или творческой жизни, их настроении, чувствах и мыслях.

На страницах «Библиотечной сокровищницы» хотим поведать об одном из них. Написан инскрипт в самой первой книге выдающегося представителя отечественной медицины, основателя криминалистического направления в судебной медицине Николая Сергеевича Бокариуса, с посвящением учителю проф. Ф.А. Патенко, «Судебно-медицинские микроскопические и микрохимические исследования вещественных доказательств» [1] и адресован сыну :

Н. С. Бокариус (отец)

Н. Н. Бокариус (сын)

«Милому сыну Николаю с мечтой, что не забудет он того, что
«... один есть путь для всех людей,
Где люди есть, а нет народа, –
Где пред тобою, мать-свобода,
Все равны равенством детей:
Тот путь – наука, мир идей!...» – путь
вечно юный, вечно светлый – мир всегда живой.
Иди на этот путь, погрузись в этот мир –
какие бы ни встретились тебе
на жизненном пути страдания, сомнения, –
их легко будет перенести,
если стойко ты на научном пути, в мире идей ...
«будешь работать руками, работать умом,
работать без усталы ночью и днем!» Папа. окт. 31.1910. Харьков».

Сколько оптимизма и уверенности в словах, обращенных к сыну! Будучи прекрасным педагогом и заботливым отцом, Н.С. Бокариус уже в одиннадцатилетнем мальчишке сумел разглядеть потенциал будущего ученого и искренне верил, что сын примет эти напутственные слова и пойдет по единственному верному жизненному пути – пути науки и труда [3, с. 19].

Николай Николаевич Бокариус начал трудиться довольно рано, с 15 лет. Работая рядом с отцом, он учился специальности и активно развивал ее в дальнейшем. Николай Сергеевич мог гордиться сыном и верил в его успехи. А сын стал достойным преемником и продолжателем педагогической и научно-практической деятельности своего великого и талантливой отца.

Прошло уже более 100 лет, но эти напутственные слова не утратили своей актуальности и сегодня. Это послание сыну, человеку, врачу. Выбирая свой трудовой путь, каждый человек задумывается над тем, как этот выбор повлияет на всю его жизнь.

Закончилась сессия, прошел выпускной вечер. Хочется пожелать всем студентам и выпускникам успехов, побед, новых открытий, самосовершенствования на выбранном вами профессиональном пути!

NOTA BENE

«Судебно-медицинские микроскопические и микрохимические исследования вещественных доказательств» Н.С. Бокариуса – это первое руководство по судебно-медицинской экспертизе вещественных доказательств в истории отечественной судебной медицины, которое было изложено на 212 страницах с цветными иллюстрациями [2, с. 21]. Все иллюстрации в книге выполнены самим Н.С. Бокариусом, так как он обладал еще одним талантом – умением рисовать, ведь он почти 15 лет преподавал анатомию в Харьковской художественной школе.

Использованные источники:

1. Бокариус Н. С. Судебно-медицинские микроскопические и микрохимические исследования вещественных доказательств : опыт руководства для врачей, студентов и фармацевтов / Н. С. Бокариус. — Харьков : Типография и литография М. Зильберберг и С-вья, 1910. — 212 с. : ил.

2. Лесовой В. Н. Научные труды заслуженного профессора Н. С. Бокариуса – незабываемый вклад в развитие отечественной судебной медицины / В. Н. Лесовой, В. А. Ольховский, В. В. Бондаренко // Впровадження сучасних наукових досягнень в судову експертизу : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвяченої 140-річчю з дня народж. проф. М. С. Бокариуса та 110-річчю з дня народж. проф. М. М. Бокариуса (м. Харків, 10-11 вересня 2009 року) : Бокариусовські читання / ред. В. М. Лісовий; МОЗ України, Харк. нац. мед. ун-т. — Харків : Оберіг, 2009. — С. 15-30.

3. Отец и сын Бокариусы: жизнь, отданная судебной медицине / В. Н. Лесовой, В. А. Ольховский, Ж. Н. Перцева, М. Л. Цымбал // UNIVERSITATES. Наука и просвещение. — 2009. — № 2. — С. 12-23.

Оксана Борисова,
библиотекарь 1 кат.

Кладезь книжной мудрости

*«...чем привлекает молодежь профессия врача? Не подлежит сомнению, что особо притягательную силу имеет для нее высочайший гуманизм врачебной деятельности, осязаемая полезность и очевидная эффективность ее.
Врачебная профессия открывает, пожалуй, наиболее широкие возможности для проявления лучших качеств молодости...
Врачебный гуманизм не есть что-то стабильное, раз навсегда установленное. На протяжении многих веков содержание этого понятия претерпевало различного рода изменения, определяемые условиями исторического, культурно-бытового...характера...»*

Вагнер Е. А. О самовоспитании врача : в помощь студенту-медику / Е. А. Вагнер, А. А. Росновский, П. Д. Ягупов. — 2-е изд., доп. — Москва : Медицина, 1971. — 151 с. — [С. 11].

Aliis inserviendo consumidor

На Рубіконі, де з однієї сторони життя школяра, а з іншої – невідоме доросле життя, багато дорослих насідають з настановою «Уважно все зваж» або «Це буде професія на все життя». Проте у мене були трошки інші: «Ну ти подумай, професія лікар дуже відповідальна», «Там буде важко вчитися», «Ти і так багато хворів, нащо тобі ті лікарні» і останнім був аргумент брата «Ти будеш мало заробляти на життя». Так рідні тільки збільшували бажання, я дав виклик цим настановам, аби довести, що Лікар це не тільки важко, але й цікаво, я вірив що досі ця професія є найпрестижнішою. Моє бажання стати лікарем було дуже рішучим, ще з малечку я твердо казав, що стану лікарем, усі сміялися не сприймаючи всерйоз слова маленького хлопчика, в очах якого була та сама свічка, яка палала.

Чому я вирішив стати лікарем? На це було багато причин...

З самого малечку я був хворобливим хлопчиком, як я вже зараз кажу, за мої роки в мене було три битви зі смертю, бо вона мене супроводжує від народження. Парадоксально, але коли ти багато років лежиш у лікарнях і приносять погані вісті, в мене мабуть повинно було відпасти бажання стати цим «вісником смерті». Проте є й

інша сторона медалі, коли дії лікаря повертали мене до життя – що це як не магія або чаклунство, яке дає відсіч самій Смерті.

Я вже знав такий термін, як набряк Квінке, бо перша моя битва називалася круп, яка дала плацдарм для вічної боротьби з іншою проблемою, як астма. Дякуючи долі та зусиллям батьків, я переріс і хвороба відступила. Я пройшов усі 8 класів, вже був у 9-му і готувався до ДПА, проте моя «подруга» не хотіла відставати... Вона знайшла інше слабке місце – алергію. І знову парадоксальна річ, це трапилося після сезонного бронхіту, я вилікувався і приймав вітаміни та аскорбінку, з'ївши кожної по три штуки і заївши гематогенкою, через годину я був увесь в цяточку. Я пролежав у лікарні 4 місяці, до мене виводили студентів, подивитися приклад унікальної хвороби. Проте мої батьки разом з головним лікарем алергологом вселяли надію і знову своїми знаннями та досвідом стали мечем та щитом проти смерті і зупинили хворобу. Тому, мабуть, не дивно, що людина, провівши пів життя у лікарнях, захоче стати лікарем.

Здав ЗНО, подав документи, поступив і почався новий виток життя під назвою Медицина. Однак я не міг стояти осторонь і просто вчитися, я пішов у «Медичний волонтер». В університеті цього напряму ще не було, і ми стали базисом для просвітницької роботи. Ми даємо ті знання першої медичної допомоги, які можуть врятувати у скрутну хвилину чиєсь життя. Бо в своєму житті я зіткнувся з такою проблемою – незнанням. Колись зимою я йшов на свято до свого класного керівника та побачив на шляху молодого чоловіка разом з маленьким хлопчиком на санчатах. Аж раптом доросла людина падає без причини. Підійшовши ближче,

«Згораючи сам, світи іншим»

Гіппократ

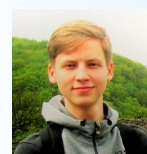
стало зрозуміло, що то був епілептичний напад – на той момент я не знав що робити, проте не зміг покинути їх і зробив те, що вважав потрібним: викликав швидку та стримував чоловіка, який вже прийшов до тями, від потрапляння під машини, бо тепер, як я вже знаю, він не пам'ятав хто він і що робить. Це мабуть був знак долі, яка таким чином мені підказувала, що мої наміри вірні.

На першому курсі всіх студентів, які носили халати навіть на вулиці, сильно журили, бо носіння цього одягу не просто престижне, але й дуже відповідальне, і будь-яка людина у скрутну хвилину буде вважати лікарем нас студентів, ще нічого не знаючих. Ми з гордістю носимо емблему нашого університету та вимовляємо страшні слова для звичайних людей: анатомія, гістологія, біохімія та ін. Ми любимо наш університет, бо це наш другий дім, ніде до п'ятої години вечора не вчаться. :-)

Фото: Н. Дегтяр

Якщо хтось питає, змінив би ти своє рішення, якби ти зміг повернутися у минуле, я з впевненістю скажу – ні. Бо усі негаразди будуть танути на тлі тих великих звершень та цікавих історій, що подарує НАМ ця професія!

Кирило Дегтяр,
студ. 1 мед. ф-т, 2 курс

Фото: Н. Дегтяр

Медикам посвящается

*«Главное — быть хорошим врачом;
если хотя бы одна мать не потеряет сына
или один отец или муж вернется в семью после
болезни — то мы работаем не напрасно»
Л.Т. Малая*

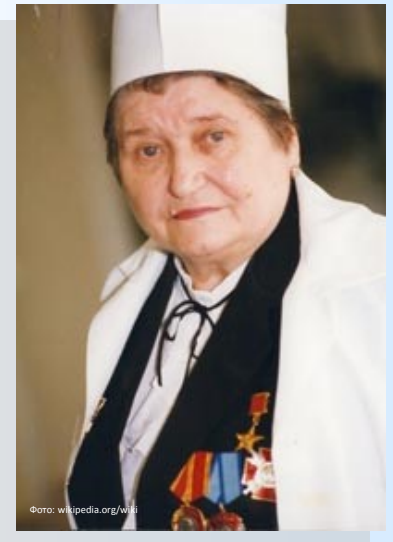
Сиянием наград и славы не сверкая,
Вошли Вы не спеша уверенно простая.
Но мудрость теплых глаз – ценнейшее лекарство,
В надежнейших руках клиническое царство!

Сказала: «Подыши...», послушала, взглянула,
Тревогу сняв с души, и сразу боль уснула.
На мой вопрос немой: «Ну как идет лечение?»,
Уверенной рукой поправив назначенья,
Сказала: «Все у нас в порядке скоро будет,
Терпение и срок, и про болезнь забудем!»

Кто может так еще больному дать надежду,
Что будет в норме все, что буде все как прежде?
Ведь за плечом врача вся мощь его науки,
И опыт, и душа, и золотые руки,
И тысячи сердец здесь исцеленных Вами,
И многое еще... не выразить словами!

Ученая и врач, больным Вы были другом,
И нет таких наград, чтоб уравнивать заслуги!
Желаю очень Вам: пусть щедро, всем на радость,
Отмерит счастья жизнь, здоровья и награды!
Чтоб устали не знать, всегда быть молодой,
Свершить Вам все дела, что ждут Вас чередою!

Л.А. Лыскова

Много на свете чудесных профессий:
Повар, учитель, банкир, юрист,
Много стихов написали и песен,
Славящих труд и величие их.

Только в минуту отчаянной боли,
Сердце сжимающей, давящей грудь,
Мы вспоминаем – есть врач, он готов нам
Жизнь и здоровье, и веру вернуть.

Сколько бессонных ночей и усилий
В реанимации тратят врачи,
Чтобы в больном снова жизнь зародилась,
Хрупкой надежды блеснули лучи.

Сколько тревог у постели больного,
Сколько сомнений и тягостных дум –
Знают врачи, у которых
Отданы страждущим сердце и ум.

Счастья Вам, мужества, сил и терпенья,
Больше зарплаты и меньше больных.
Пусть осветит Ваши действия гений
И не уходит от Вас ни на миг.

Эдуард и Светлана Соколовы

ЛЮДИ В БЕЛЫХ ХАЛАТАХ

Быть верным клятве Гиппократа, оказать помощь страждущему... Тысячелетиями формировался образ врача как представителя самой гуманной профессии, человека высокоморального и милосердного, врачевателя не только тела, но и души...

Художественное произведение выпускницы нашего университета врача-хирурга Лидии Басс-Бугаковой «Честь профессии» – это размышления о дружбе и любви, чувстве долга и чести – непреходящих жизненных ценностях, которыми щедро наградила судьба главного героя хирурга Аркадия Неудובה. Читатель становится свидетелем непростых взаимоотношений коллег-медиков, врачей и пациентов, обычных и неординарных людей, того, чем живет сегодня коллектив лечебного учреждения.

Медицина движется вперед. Внедрение в медицинскую практику высоких технологий, сложные экономические условия, изменения отношений в социуме – все это оставляет отпечаток на мировоззрении современного врача. Но есть ценности, которые не должны меняться даже в условиях изменчивого мира – это духовная чистота людей в белых халатах...

Л. Басс-Бугакова

Басс-Бугакова Л. И. Честь профессии / Л. И. Басс-Бугакова. – Киев : Триумф, 2007. – 320 с.

Отрывки из книги:

... Вы все прекрасно помните, как в советские времена проводилось посвящение в профессию. Окончившие учебные заведения врачи и средние медицинские работники, как правило, поступали на работу в первых числах августа месяца. И вот, в этом же зале, где мы с вами находимся, проводились торжественные собрания. Молодые специалисты получали халат и колпак, к ним прикреплялись наставники – опытные врачи и медицинские сестры. Начинающим коллегам старшие товарищи давали наказ сохранять чистоту белого медицинского халата, приумножать лучшие традиции лечебного учреждения. За каких-то неполных два десятка лет изменилось многое.

Теперь чаще мы видим врача, медицинскую сестру или санитарочку не в белом халате, а в костюме – курточке и брюках. Они разные по цветовой гамме – и белые, и синие, и зеленые, и других цветов и оттенков. Но суть остается прежней. Своим поведением, своим отношением к работе, к больным, к коллегам мы обязаны свято хранить чистоту медицинской формы – какого бы цвета и какой бы внешней формы она ни была. Сохраняя частоту нашей формы, мы будем сохранять и честь нашей медицинской профессии...

... Медицинская деонтология настолько обширна, что осветить все ее проблемы в одном докладе очень трудно...

...Хочу фиксировать внимание... на обязательном выполнении не только обычной асептики, но и так называемой психической асептики, которая обязывает при общении с больными и их родственниками выбирать не только сами слова, но и место, где они произносятся, и тон их произношения, учитывая при этом реакцию собеседников. Слово любого медицинского работника, не только одного врача, может и ранить больного, и помочь ему бороться с недугом.

Профессор Мудров наставлял: «... долгом почитаю заметить, что есть душевные лекарства, которые врачуют тело. Они почерпаются из науки мудрости, чаще из психологии. Сим искусством печального утешить, сердитого умягчить, нетерпеливого успокоить, бешеного остановить, дерзкого исправить. Сим искусством сообщается больным та твердость духа, которая побеждает телесные боли...» ... Выдающийся педагог Макаренко писал, что решающими для контакта могут быть такие «пустяки»: как стоять, как сидеть, как подняться со стула, выйти из-за стола, как повысить голос, как улыбнуться, как посмотреть. Это тоже пра-

Л. И. Басс-Бугакова

вила психической асептики... долг медицинского работника проявить максимум интеллигентности. Имеется в виду и само происхождение этого термина, ибо «интеллигентус» по латыни означает «понимающий». Понять и облегчить страдания больного – истинная интеллигентность медицинских работников...

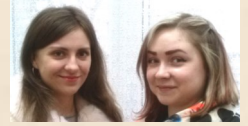
Ирина Киричок,
директор

Аскорбинка для души

Читати не вредно — вредно не читати!

Работа врача

Рубрику ведуть Ольга Сохарь, бібліограф 1 кат., Дарья Івашова, бібліотекарка 2 кат.

Здоров'є — головне багатство, без якого неможлива щаслива і повноцінна життя. Робота лікаря завжди востребована і уважаема, супроводжує людину на протязі всієї життя. Цим випуском ми вітаємо всіх медичних працівників з професійним святом, дякуємо за самоотвержену працю, талант і майстерність, за вміння співчувати і любити, бути готовими прийти на допомогу в будь-який час, за чуткість і теплоту сердець. Представимо підбірку книг, які дають читачеві можливість відчути душевне стан лікарів, зрозуміти наскільки напружені і навантажені їх трудові дні.

Доктор Латинський «За покликком серця»

Латинський Доктор. За покликком серця : медичні новели / Д. Латинський. — Біла Церква : Видавель Олександр Пшонківський, 2011. — Ч. 1 : Через великі карі очі. — 2011. — 256 с.

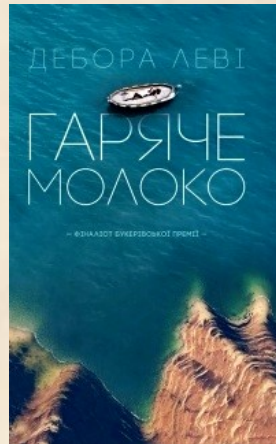

Доктор Латинський — це літературний псевдонім доктора мед. наук, професора кафедри управління охороною здоров'я НМАО ім. П.Л. Шупика Латишева Євгена Євгеновича.

Медичні новели «За покликком серця» присвячені медичній професії, її особливостям, людським стосункам, моральним цінностям і є пізнавальними як для медичних працівників, так і для читачів. За словами автора «Єдиною сюжетною лінією літературної серії є ідея, що об'єднує новели — це зустріч випускників різних факультетів медичного університету, які по черзі розповідають цікаві історії з медичної практики, що запам'яталися їм на все життя, однак змінені прізвища героїв, місця подій, деякі факти прикрашені фантазією автора. Занурившись у світ цих історій, читач не залишиться байдужим, він буде плакати та посміхатись, хвилюватись і радіти разом з героями. Можливо після ознайомлення з книгою читачі по-іншому поглянуть на медичну професію та переосмислять своє ставлення до неї».

Дебора Леві «Гаряче молоко»

Леві Д. Гаряче молоко : роман / Д. Леві ; пер. з англ. Ю. Григоренко. — Харків : Книжковий Клуб «Сімейного Дозвілля», 2017. — 224 с.

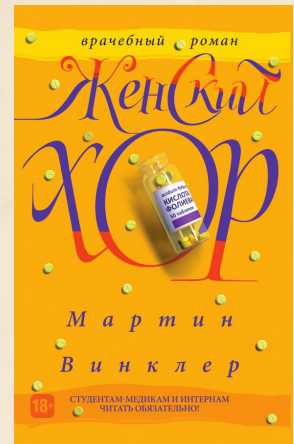
Дебора Леві — британський драматург, письменник і поет. Її новела «Гаряче молоко» у 2016 році потрапила до короткого списку на отримання Букерівської премії, це одна з найпрестижніших літературних нагород, яку з 1969 року щорічно присуджують авторам з країн Британської Співдружності за роман, написаний англійською мовою.

Про що книга? Софія, молода дослідниця, провела більшу частину свого життя, намагаючись розгадати таємницю незрозумілої хвороби матері. Вони удвох подорожують узбережжям південної Іспанії, щоб побачити відомого консультанта в надії, що він може їй вилікувати. Але у доктора Гомеса дивні методи, які, здається, мають мало спільного з медициною. Хвороба прогресує і все більше спантеличує Софію. Роман є великим художнім експериментом життя.

Все книги, представленні в рубриці, ви завжди можете прочесть, взяв їх в нашій бібліотеці на абонементі художественної літератури (корпус Б).

Мартин Винклер «Женский хор»

Винклер М. Женский хор / М. Винклер. — Москва : РИПОЛ классик, 2013. — 448 с.

Настоящее имя автора Mark Zaffran. Основные темы его творчества: французская медицина, критические статьи, книги о сериалах. После окончания медицинского факультета в г. Тура практикует в небольшом городке и работает для журнала «Prescrire» под настоящим именем. С 1984 года публикуется под псевдонимом.

О чем книга? В женское отделение крупной больницы приходит новый интерн — Джинн Этвуд. Лучшая студентка на курсе, все, что видит, анализирует и обо всем имеет свое мнение. Она изначально настроена довольно цинично. Ее босс на ближайшие полгода Франц Карма руководствуется совсем другим подходом: «настоящий врач тот, кого пациент берет за руку». Они заключают договор: Джинн должна продержаться в отделении неделю, чтобы научиться слушать и уважать своих пациентов. А затем примет решение — продолжать стажировку или переводиться в другую больницу. Автор показывает грандиозную палитру женских характеров и историй.

Лирика студентів-медиків...

Що змінилось, як потрапила в вирій часу:
 Мене розібрав по цеглинах, випив фундамент,
 і кільцем циферблату овінчував сум
 із причалом заходу, а, може, з вами...
 Коли у часописах зникне потреба?
 Я в системі Безмежність - планета восьма.
 Навіть сонце поставить крапку в пожежі неба,
 перш ніж піти у відкритий космос.
 Мій останній візник ніяк не прибуде.
 А ціна переправи - одна із весен.
 Я - нове покоління дітей Іуди:
 продаю свою душу під прес N,
 щоб поставити пробу моєму металу.
 Там уся особистість у кодї стислась.
 І ви при зустрічі не питали:
 "Чи щирість купують у злотих числах".
 Я й сама тоді голодом не вривалась
 то в очі людей, мов в пустелю самотню,
 то зі світла мережені покривала,
 які прикривали собою безодню.
 І сьогодні лишаюсь незмінно справжня,
 як натурщиця-муза у циклі Хроносу.
 Я - таланту твого непомітна стража,
 крізь віка на Голгофу легким сном несучу.

Анна Ліборськіх,
 студ. ХНМУ

Ты мой конец и ты моё начало,
 Мой новый путь и путеводный блик,
 Ты продолжение безумного финала,
 Ты вечный-быстротечный миг.
 В тебе я всё нашла, ты горстка идеала,
 И зло в тебе переливается с добром,
 Загадка вечного безудержного бала,
 Король гордец и глупый шут на нём.
 Но час пришёл разоблачения,
 Снимают маски все, и обнажают лица,
 В тебе я вижу долю опасения,
 Ты словно загнанная в клетку птица.
 Без маски ты становишься безликим,
 Теряешься в обыденной толпе,
 Ты так мечтал стать истинно великим,
 Но потерялся как игла в снопе.

Анна Мороз,
 студ. ХНМУ

Добрий вечір!

Наснилась вільха, кущ калини
 Хатина потопа в цвіту,
 А із хатини вийшла стара мати
 Босоніж на святу росу.
 Простоволоса, в простій сукні
 Замислена, розгублена вона
 Вдивлялася туди, де хати
 За обрієм ховались в далину.
 Вдивлялася довго, незворушно,
 Вдивлялася в кожну постать
 В кожну тіль.
 Це так вона синочка виглядала
 З далеких тих, цивілізованих світів
 Вже майже рік не бачила старенька,
 А ні синочка, ні його дітей
 Немає ні листа, а ні дзвіночка
 Із тих далеких, не її світів.
 А в її світі все чудово:
 Хатина потопа в цвіту
 Квітують груші, яблуні і сливи,
 І пахне пиріжками по двору.
 Бо кожен день, бо кожної хвилини
 Вона чекає дорогих гостей
 З любов'ю в серці, на очах з сльозима
 Чекає мати дорогих гостей.
 І на яких би не були дорогах,
 І по яких шляхах би ми не йшли
 Завжди терпляча мати край дороги
 Чекатиме невдячних нас, дітей.
 Не забувайте матерів ніколи!
 Не забувайте їхню ласку і тепло!
 Частіше приїжджайте Ви додому
 В казковий світ, під мамине крило.

Тетяна Кулик,
 студ. ХНМУ

БАТЬКО ПСИХОАНАЛІЗУ

Основоположник такого напрямку, як глибинна психологія та психоаналіз, Зигмунд Фрейд народився 1856 р. в родині торговця вовною. Спогади про свої ранні роки дослідник чимдуж намагався оминати, адже вважав їх негідними своєї уваги.

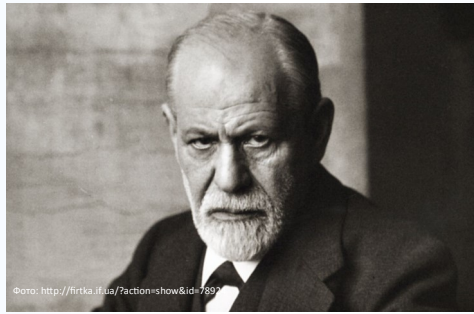
Спочатку до медицини Фрейд не відчував ніякої зацікавленості. Робота Й. Гете «Природа», зачитана на лекції в університеті, стала поштовхом до остаточного рішення пов'язати своє життя з нею. Результатом стали публікації статей з питань нервової системи тварин. Утвердився вибір його подальшого життєвого шляху.

З 1885 р. Фрейд практикувався під керівництвом Ж. Шарко, французького психіатра. Після набутого практичного досвіду він вирішує змінити свою методику лікування. Це вплинуло не лише на його підхід до дослідження психіки індивідуума, а й змінило перелік проблемних питань в дослідженні основ культури та її генеалогії. На основі своїх психологічних експериментів З. Фрейд писав, що психоз – це наслідок спогадів людини, від яких дуже важко позбутися: *«Певні порушення наших психічних функцій або неправильності в діях, які здаються нам невмотивованими, – виявляються цілком вмотивованими, якщо їх піддати психоаналітичному дослідженню»*.

Зигмунд Фрейд, засновник психоаналізу як терапії та загальнонаукового методу, пройшов тяжкий шлях своїх відкриттів зовсім один, самостійно, тільки як лікар і натураліст, не відаючи про засоби розради і затвердження, які могла б надати йому література.

За його словами, нескінченним процесом є вічне протиборство особистості та її внутрішніх захоплень та пристрастей, яка не в змозі підкорити своїм бажанням ні навколишню дійсність, ні психічну реальність. Психоаналіз допомагає принести особистості звільнення від ілюзій, галюцинацій, нічних жахів.

Після ознайомлення з напрацюваннями психоаналітика у вчених того часу виникало бажання попрацювати з Фрейдом. Деякі з них

З. Фрейд

згодом відійшли від психоаналізу, щоб шукати нові підходи до розуміння людини. Карл Густав Юнг був найвидатнішим серед перебіжчиків з табору Фрейда. Як і Фрейд, Юнг вивчав динаміку неусвідомлюваних впливів на людську поведінку і досвід. Але їхня спільна робота тривала не довго, виникли розбіжності в наукових поглядах. Юнг заперечував Фрейду, вважав несвідоме не індивідуальним феноменом, а спадщиною предків. В свою чергу Фрейда дратувала активна зацікавленість Юнга в міфологічних образах, спіричних феноменах і окультних теоріях.

Фрейд вірив у сновидіння і намагався інтерпретувати інформацію зі сну в потрібному йому ключі, особливо це стосувалося нумераційного характеру. Адже все життя він боявся числа 6 і 2. Ніколи не селився в готелі, де більше 61-го номера, щоб не дісталася кімната з нещасливим числом. 6 лютого Фрейд надавав перевагу сидіти вдома і не виходити на вулицю.

Багато вчених займалися дослідженням наукової діяльності психоаналітика та вивченням його біографії. Наприклад, вчений та критик психоаналізу Акімов О.Є. розповідає сенсаційні та невідомі факти з життя З. Фрейда. Автор стверджує, що всі свої знамениті праці Фрейд написав під дією кокаїну, згадується факт 12-річного вживання наркотиків.

За думкою Фрейда, кокаїн був найкращим антидепресантом. Тому й випишував його своїм пацієнтам і давав вагітній дружині, його цікавило як під впливом кокаїну буде розвиватися плід. Всі свої спостереження записував до щоденника. Після визнання кокаїну наркотичним засобом, Фрейд припиняє вживання наркотиків та знищує всі свої записи пов'язані з дослідженнями.

На 67 році життя у Фрейда діагностували рак ротової порожнини, він переніс 33 операції та 3 променеві терапії. Біль не припинявся. Фрейд фізично виснажений звернувся до свого друга Шуру. Той виконав обіцянку, дану Фрейду: допомогти йому покінчити з життям, коли він не зможе більше терпіти.

23 вересня 1939 р. Фрейд помирає від ін'єкції морфію.

Після його смерті знайдено близько 4 тис. листів, які він заборонив відкривати соціуму одразу, заповівши оприлюднити їх в два етапи: перший в 2000 р., а другий в 2102 р. На жаль, першу половину його заповіту не виконано і вся інформація зберігається в секретному архіві бібліотеки Конгресу США.

Обґрунтовані теоретично та перевірені практично теорії З. Фрейда створили великий резонанс не тільки в наукових колах, а й в суспільстві загалом, тим самим змінивши уявлення людини про внутрішнє «Я» та навколишній світ.

Використані джерела:

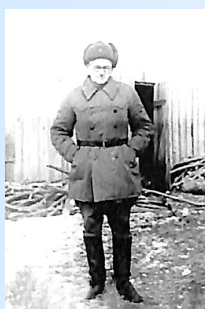
1. Акімов О. Е. Правда о Фрейде и психоанализе / О. Е. Акімов. – Москва, 2005. – 279 с. (http://www.sceptic-ratio.narod.ru/ps/pravda_1.htm)
2. Фрейд З. Бесстрашие истины / З. Фрейд. – Москва : Вагриус, 2006. – 512 с.
3. Фрейд З. Психоанализ / З. Фрейд. – Донецк : Сталкер, 2000. – 432 с.
4. Фрейд З. Психология бессознательного / З. Фрейд. – Москва : Просвещение, 1990. – 448 с.

На початку великих випробувань

Невблаганно швидко летить час. Минуло 76 років від того страшного дня, коли війна увірвалася в мирне життя українських міст і сіл. Давно відгриміли останні залпи, заросли шрами окопів, зникли попелища спалених міст, виросли нові покоління. Але в пам'яті людській 22 червня 1941 року залишилася як одна з найсумніших дат в нашій історії, і сьогодні в цей день ми скорбимо і вшановуємо пам'ять жертв війни в Україні.

22 червня 1941 року на світанку війська Третього Рейху завдали сильного артилерійсько-мінометного удару по українській території. Перші бої відбулися на прикордонних заставах. Солдати та офіцери героїчно виконали свій військовий обов'язок, не залишивши своїх позицій під переважачим натиском ворога. Найбільша танкова битва початку війни відбулася на лінії Луцьк – Броди – Рівне – Дубно, яка на тиждень затримала просування військових сил ворога вглиб України. В перший день війни повітряних атак зазнали Київ, Львів, Житомир, Рівне та ін. Харків в цей день не бомбардували, перший літак-розвідник з'явився над містом 16 липня, потім ворожі літаки кружляли високо в небі кожного дня. Перші бомби упали 27 липня на кладовище на Пушкінській, в серпні нальоти стали все частіше, після яких замість будівель залишалися руїни та людські жертви. З першого ж дня війни в місті почалася робота з мобілізації всіх військовозобов'язаних, серед яких були і медики.

В перші дні війни було мобілізовано 232 викладача і студента тільки 1-го ХМІ (в довоєнний період в Харкові працювали 1-й та 2-й медичні інститути). Одними із перших були призвані до армії професори-хірурги **І.І. Грищенко**, **В.І. Іюст**, **Б.М. Хмельницький**. Так за ініціативою зав. кафедрою 1-го ХМІ і директора Харківського інституту туберкульозу Б.М. Хмельницького на базі інституту було створено спеціалізований госпіталь, який став лікувально-науковою установою для поранених

І. І. Грищенко

в грудну клітку і хворих на легеневі захворювання. Пізніше – евакуйований в Новосибірськ. Зав. кафедрою військово-польової хірургії військово-медичного факультету 1-го ХМІ **С.І. Банайтиса** на початку війни було призначено хірургом найбільш складного в той час Західного фронту.

Студенти молодших курсів працювали на будівництві оборонних споруд, старшокурсники – в госпіталях та клініках. У вересні 1941 року інститути евакуювали: 1-ий ХМІ – у Чкалов (нині Оренбург), 2-й ХМІ у Фрунзе (нині Бішкек).

Багато студентів, випускників та викладачів нашого вузу, що стали згодом видатними вченими та прославили Харківську вищу медичну школу, з перших днів війни робили свій внесок у справу визволення України від нацизму безпосередньо на фронті, працюючи лікарями, медсестрами і санінструкторами, організовуючи роботу медичних служб, а також борючись в бойових частинах армії.

Л.Т. Малая, доктор медичних наук, професор, академік була однією із них. Війна застала її в Луганській області, де вона працювала лікарем-терапевтом після закінчення 1-го Харківського медичного інституту.

Л. Т. Малая

В перший же день війни районним військкоматом була призначена помічником начальника евакогоспітала № 1826. В її обов'язки входила організація медичної допомоги пораненим, яких доставляли з поля бою.

Доктор медичних наук, професор **І.Г. Мітасов** в той час служив фельдшером 331 гаубичного артполку, який дислокувався в районі Житомиру і знаходився в літніх таборах.

І. Г. Мітасов

Вже на другий день війни полк вступив в бій з ворожими танковими колонами. Потім були жорстокі бої, втрати, вихід із оточення, а попереду нелегкі роки війни. **В.Д. Черненко**, доктору медичних наук, професору на той час було 15 років і він, як і усі його однолітки, був впевнений, що

війна закінчиться дуже швидко і тому шкодували, що не вдасться взяти участь у захисті Батьківщини. Сталося так, що почати свою медичну кар'єру санінструктором роти йому довелося все ж таки на війні. Доктор медичних наук, професор **Чорна Т.Т.** в той час була студенткою 3-го курсу Київського медичного інституту, який на початку війни переїхав до Харкова. Разом з іншими студентами навчалась, проходила практику з хірургії і чергувала в госпіталях до евакуації інституту в Челябінськ. Після закінчення вузу Тамара Трохимівна несла нелегку службу лікаря розвідувальної роти, а після – керівника санітарної служби.

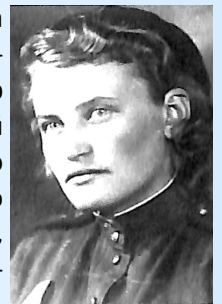
Все далі відходять в історію страшні події війни в Україні, про які ми не маємо права забувати заради життя сьогоднішніх та майбутніх поколінь. Кожного року 22 червня – це день, який нагадує нам про всіх загиблих в боях, закатованих у нацистських концтаборах, усіх, хто виніс тяготи війни в тилу. У цей день ми згадуємо тих земляків, які прийняли на себе перший удар ворога.

Використані джерела:

1. Видатні вихованці Харківської вищої медичної школи: бібліографічний довідник / за заг. ред. проф. В. М. Лісового. – Харків: ХНМУ, 2010 – 208 с.
2. Вустами спогадів і пам'яті. Вища медична школа Харківщини в роки Другої світової війни / за заг. ред. В. М. Лісового та Ж. М. Перцевої. – Харків: ХНМУ, 2015 – 186 с. (Фото до статті)
3. <http://zno.academia.in.ua/mod/book/view.php?id=3541>

В. Д. Черненко

Т. Т. Чорна

Валентина Серпухова,
зав. відділом

Круглий стіл

Участь у науково-практичних заходах серед бібліотечної спільноти місцевого та державного рівнів сприяє спілкуванню з колегами, обміну досвідом і стає стимулом подальшого професійного зростання.

13 червня директор НБ ХНМУ Ірина Киричок разом із заступниками Оксаною Неговелою і Тетяною Павленко та ученим секретарем Наталією Гаєвою взяли участь в роботі круглого столу «Університетська бібліотека: час змін, трансформацій, нововведень», який відбувся у конференц-залі Навчально-бібліотечного комплексу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Серед учасників були

керівники і фахівці бібліотек України, викладачі навчальних закладів, науковці, фахівці інших систем та відомств – загалом понад 100 осіб.

Зустріч розпочалася цікавою оглядовою екскурсією новим Навчально-бібліотечним комплексом університету. Під час діалогу обговорювались актуальні питання розбудови єдиного інформаційного простору університетів України та сучасні тренди розвитку вузівської бібліотеки, використання архітектурно-ландшафтного устрою бібліотеки і створення цифрових лабораторій для ефективних науково-освітніх комунікацій, бібліотечний веб-супровід наукової діяльності університетів тощо.

Доповідачі неодноразово підкреслювали важливу місію бібліотек в інформаційному забезпеченні науково-освітніх потреб вищої школи. Основний наголос було зроблено на ствердженні, що бібліотека сьогодні не корисний додаток, а осередок життя університету, де гартується студентська молодь.

Тетяна Павленко,
заст. директора

II Міжнародна науково-практична конференція вузівських бібліотек

Міністерство освіти і науки України, Наукова бібліотека ім. М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка на базі Наукової бібліотеки Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, яка цього року святкує своє 200-річчя, провела II Міжнародну науково-практичну конферен-

цію «Бібліотеки вищих навчальних закладів: досвід та перспективи».

На пленарному засіданні та на 3-х секціях «Доступ до інформаційних ресурсів бібліотек ВНЗ: створення, збереження, використання», «Книжкова спадщина бібліотек ВНЗ: визначення та збереження», «Маркетингові комунікації в практичній діяльності бібліотек» розглядалися питання теорії та практики роботи.

В роботі конференції взяли участь директори та фахівці бібліотек ВНЗ України, колеги з Латвійського (Латвія), Назарбаїв (Казахстан), Карлов (Чехія) Університетів, фахівці книговидавничих підприємств та комерційних установ, що сприяють бібліо-

текам ВНЗ у просуванні академічної доброчесності, доступу до інформаційних ресурсів для розвитку науки тощо. Наукову бібліотеку ХНМУ на конференції представляли директор Ірина Киричок та учений секретар Наталія Гаєва.

Фото: І. Киричок

Наталія Гаєва,
учений секретар

«Гіподинамія: вплив на стан здоров'я»

Незадовільний стан громадського здоров'я і зневажливе ставлення людей до основних норм здорового способу життя породжує загальнонаціональну проблему. Це виливається в різке зменшення чисельності населення країни, зниження загального рівня фізичного і психічного здоров'я нації. «Хвороба цивілізації» – гіподинамія є наслідком звільнення людини від фізичної праці. Малорухливий спосіб життя є причиною багатьох захворювань і порушень функцій організму.

Не дарма ще стародавні цілителі говорили: «Рух – це життя».

В бібліотеці підготовлено книжково-ілюстративну виставку на тему «Гіподинамія: вплив на стан здоров'я», де представлено літературу щодо негативного впливу недостатньої рухової активності на різні органи і системи людини та необхідності формування здорового способу життя засобами фізичної культури.

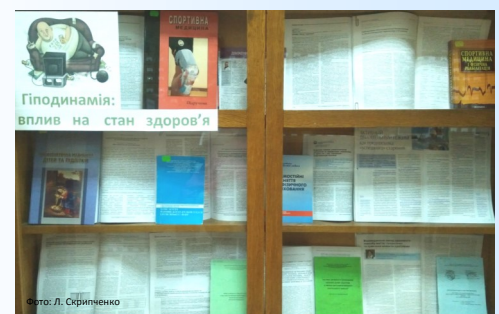

Фото: Л. Скрипченко

Лариса Скрипченко,
провідний редактор

*Запрошуємо до Наукової бібліотеки
ознайомитись з першоджерелами
на дану тему.*

«Конституція – основний Закон України» під такою назвою в читальному залі гуманітарної підготовки та самостійної роботи експонується книжкова виставка, що розкриває питання законотворення України. Запрошуємо ознайомитися з представленими на ній виданнями, а також з документами, що знаходяться у фонді Наукової бібліотеки.

Валентина Серпухова,
зав. відділом

УКРАЇНА: ЦІКАВО ЗНАТИ

Автор першої конституції

Автором першої у світі конституції сучасного типу вважають відомого громадського і політичного діяча України Пилипа Орлика. У 1710 році він був обраний козацьким гетьманом, і саме з цього приводу ним була створена «Конституція прав і свобод війська Запорозького». Конституція була написана автором у вигнанні і тому в Україні реальної чинності так і не набула. Проте українські історики вважають її текст оригінальною пам'яткою законодавчих текстів, що вперше в історії Європи передбачають можливість створення демократичної парламентської республіки.

Лаврик О. В. 1000 цікавих фактів про Україну / О. В. Лаврик. – Харків : Віват, 2015. – 256 с. – [С. 44]. – (Корисна книга).

Вітаємо!

Вітаємо співробітників Наукової бібліотеки ХНМУ **Світлану Кравченко** та **Вікторію Борзенкову**, які приєдналися до лав Української бібліотечної асоціації. Тепер 12 наших співробітників представляють НБ ХНМУ в УБА!

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Непревзойденный мастер семейного эпоса»
(150 лет со дня рождения английского писателя Д. Голсуорси)
14 августа 2017 г.
Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус Б)

«У серпні 1943...»
(до Дня визволення Харкова від нацистських окупантів)
23 серпня 2017 р.

«Харків – історія і сучасність»
(до Дня міста)
23 серпня 2017 р.

«Україна – вільна країна»
(до Дня незалежності України)
24 серпня 2017 р.

Місце експозиції: Читальний зал гуманітарної підготовки
та самостійної роботи Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус Б)

«Цукровий діабет – традиційні і новітні методи лікування»
15 липня 2017 р.

«Хронічні захворювання вен: сучасне лікування»
15 серпня 2017 р.
Місце експозиції: читальний зал Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус Б)

Контакты:

г. Харьков,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077289

Ред. коллегия:

Киричок И.В. (гл. ред.),
Русанова О.А. (отв. ред.),
Тесленко Е.Н.

*Поздравляем
сотрудников библиотеки
в июне!*

с юбилеем!

Камлык Ирину!

с ДВЕМ РОЖДЕНЬЯМ!

Жадан Жанну!

Заговору Марину!

Сердюк Наталью!

Шулику Ольгу!

